

Приятенъ, вѣжливъ и крайно услужливъ господинъ. Той ни каза, че тѣ имали свѣдѣния за нашето пристигане въ Берлинъ и че писмото ни до князь Бисмарка било получено, но прибави да каже, че князь Бисмаркъ, освѣнъ дѣто тия дни билъ малко неразположенъ, билъ въ сжщо врѣме и извънредно много занятъ поради разисквания въ Райсрата законопроектъ за единъ общъ наказателенъ кодексъ въ цѣлата германска империя, та за това, като не се знаело, дали ще има врѣме да ни приеме самъ, билъ отложенъ и отговорътъ на писмото ни; навѣрно, обаче, ни каза, ние ще се прѣдставимъ прѣдъ държавния министъръ (Staatsminister) на външнитѣ дѣла г-нъ Бюловъ, което било едно и сжщо. Като ни казваше всичко това, той ни остави за минута, влѣзе въ една друга близосѣдна стая, и, като се върна, обади ни засмѣнъ, че г. Бюловъ щѣлъ да ни чака утрѣ, недѣля, часа на 2 слѣдъ обѣдъ. Д-ръ Бюшъ ни задържа слѣдъ това нѣколко минути още и приказва съ насъ за нашитѣ български работи. И той самъ ни увѣри, че България имала днесъ симпатиитѣ на всички държави и че, до колкото самъ той знае, всички правителства не само желаятъ платонически едно подобрение за нея, но и работѣли за тая цѣль. За жалость, прибавяше да каже, България не е нѣкой островъ осамотенъ въ нѣкой океанъ, та да се нареди тя, безъ да засѣга каквито и да сж други интереси, при всичко че и така работата пакъ не би била тѣй лесна. Освѣнъ че тя се намѣрва въ турската империя, която не може токо тѣй да се прѣмахне, тя е, при това, съпрѣдѣлна и съ други народи, които тѣй сжщо иматъ свои интереси, па и свои претенции. Въ всѣки случай, обаче, той се надѣе, нѣщо повече, той билъ почти увѣренъ, че, както сж се развили до сега работитѣ, положението на българския народъ въ Турция нѣма да остане, както е